

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Intrarea Domnului în Ierusalim

Eu sunt Cel ce sunt. Fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt acest cuvânt, Eu, Domnul, îl grăiesc, ca să fie scris pe pământ, și împărțit apoi, și ca să lucreze el împlinirea sa între oameni.

Să se deschidă cartea cuvântului Meu pentru zi de praznic de Florii ca să fie sărbătorită cu slavă de cuvânt amintirea intrării Mele pe mînzul asinei în Ierusalim acum două mii de ani, căci dacă l-am ridicat pe Lazăr din mormânt a venit vremea cea pregătită să intru în cântări și osanale în cetatea Ierusalimului și să se îplinească Scriptura cea despre Împăratul Care vine întru numele Domnului și să se afle această împlinire, numai că toți cei care nu vor cu Dumnezeu pe pământ stau mereu la pîndă ca și cei de acum două mii de ani ca nu cumva să se prindă de oameni adevărul cel de la Dumnezeu, venirea Mea cea scrisă să se îplinească atunci și acum. Eu însă vin și împlinesc dacă așa este scris, căci vin pentru cei credincioși, pentru cei curați cu inima și cu iubirea, că unde este iubirea de Dumnezeu este și Dumnezeu, este și va fi, precum este scris.

Așez pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și intru în carte cuvânt cu zi de praznic sfânt și spun popoarelor de pe pământ cuvântul Meu și le spun lor:

Pace vouă, popoarelor! Vine Domnul cuvânt pe pământ și vă spune: pace vouă! Auziți? Intru în Ierusalimul Meu cel din români, intru pe cal alb, și fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Stau pe nori deasupra și-Mi slobozesc glasul ca să fie scris cuvântul Meu și să meargă peste tot. Vin cu norii, căci așa este scris să vin, iar în ziua aceasta se face în cer și pe pământ amintirea zilei când am fost purtat pe asin spre Ierusalim și s-a împlinit Scriptura care spune: *«Bucură-te, fiica Sionului, căci Împăratul tău vine!»*.

O, nimeni nu se așteaptă să vadă împlinirile lui Dumnezeu vestite până să se îplinească ele. Duhul lumii stă de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu pe pământ prin oameni, iar oamenii aleg mereu necredința și se iau cu duhul lumii și ameteșc de tot, de tot, iar când să vin să împlinesc Scripturile nu găsesc credință pe pământ, dar Eu nu pot să Mă împiedic în necredința oamenilor, o, nu pot, și iată, vin și împlinesc, vin și-Mi scriu pe pământ cuvântul și Mă împart cu el și Mă găsesc cei credincioși, căci pentru ei vin, și le grăiesc și le dau alinare și mângâiere, le dau puteri și nădejde, și le dau din cer, căci pe pământ se lucrează numai cu minciuna ca în toate vremile, iar Domnul privește din cer peste fiii oamenilor să vadă dacă este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu, dar toți s-au abătut și toți s-au făcut netrebnici, și nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul, precum este scris.

Voi, popoarelor, și voi, căpetenii peste popoare, ascultați cuvântul lui Dumnezeu! Duhul lumii este potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ și în oameni. L-am scos pe poporul Israel din mijlocul fiilor oamenilor când el era căzut rob în Egipt, și i-am spus prin duhul proorociei, i-am spus să ucidă neamurile de pe cale și să-și meargă drumul cel curat spre Canaan și să fie liber de stricăciunea cea de la duhul lumii și de la idoli ei. El însă n-a ascultat să iasă din lume, să nu se îndeletnicească cu păcatele lumii și cu fiii lumii i-am spus.

Am avut durere fără de margini când l-am pierdut pe Israel pe calea lui spre Canaan din pricina duhului lumii și a popoarelor celor fără Dumnezeu peste mersul vieții lor. O, nu poa-

te omul să asculte de Dumnezeu dacă nu iese din lume, căci duhul lumii îl atrage pe om, se lipește de mintea omului și îl pierde Domnul pe om de șapte mii de ani, numai că în toate vremile am avut o rămășiță prin har păstrată, adică prin ascultare de Dumnezeu rămasă de partea Mea și am împlinit cu ea pe cele de la Dumnezeu trimise să se așeze și să fie pe pământ și să merg Eu cu lucrarea Mea prin vreme ca și acum două mii de ani, când nu M-am oprit din lucru dacă poporul Israel M-a stârpit ca să nu-și piardă mai-marii de peste el stăpânirea și puterea de care au nevoie cei îngâmfați și trufași, și care nu pot altfel să lucreze, căci au ca hrană a minții duhul lumii.

Dar iată-Mă din nou cuvânt de Duh Sfânt peste pământ și peste popoare, după două mii de ani de atunci, căci Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, iar Tatăl Meu lucrează, și lucrez și Eu tot ceea ce Tatăl lucrează, și chem popoarele la cunoașterea lui Dumnezeu, căci vine pe pământ împărăția cea de sus, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi. Vin, că este scris să vin, iar voi, popoarelor, luați Duh Sfânt ca să cunoașteți cu El pe Dumnezeu, Care grăiește peste voi ca să luați din cer, că pe pământ e împărăteasă minciuna și din ea se hrănesc toți, unii pe alții se hrănesc doar cu minciuna și cu roadele ei, dar vine din cer adevărul, vine Domnul mai mult ca oricând pe pământ, vine cuvânt de naștere din nou a lumii, vine Domnul călare pe cal alb, precum este scris să vină, iar pe pământ să se deschidă Scripturile și să fie cercetate cu deamănuntul, căci în ele sunt scrise împlinirile care vin și se grăbesc să vină și să se așeze cu împlinirea lor pe pământ.

Așadar, voi, popoarelor, veniți întru întâmpinarea Domnului, veniți spre adevărul cel din cer, că vine pe pământ lucrarea adevărului și pierde fărădelegea de peste tot, și va fi raiul așezat din loc în loc și va străluci soarele de șapte ori mai mult, precum este scris, și totul se va împlini prin lucrarea bisericii lui Hristos, căci în ea este adevărul cel despre Dumnezeu, și împotriva căruia stă de două mii de ani duhul lumii!

Statul cu lumea este pentru creștini ca și la Israel care s-a unit cu neamurile de pe cale în drumul lui spre Canaan, și a căzut poporul Domnului pradă duhului lumii. L-am povățuit mereu pe creștin să iasă din lume, să nu stea cu lumea, căci cu o viață de creștin adevărat pentru Dumnezeu nu poți să stai cu lumea, căci lumea care-și zice creștină nu are viață creștină, iar tu te cunoști că ești cu Dumnezeu și nu-i place lumii, nu-i place așa, și de aceea l-am povățuit pe creștin să stea în cuibuțul său și să fie mulțumit cu Dumnezeul său, căci atunci când creștinul iese în lume plânge Domnul, că lumea e tare, tare păcătoasă și întinează mintea și viața și trupul omului creștin, a celui care merge pe drumul spre cer. O, drumul spre cer nu trece pe la crâșmă, nu trece pe la locurile cele pline de păcat și de duh de lume care slujește păcatului și poftelor și arătărilor de tot felul, iar păcatul îi dă omului pedeapsă, căci neascultarea de Dumnezeu e cel mai greu păcat, de la care vine tot păcatul apoi.

Dragostea de Dumnezeu este dușmanul duhului lumii, și nu este om mai fericit ca și cel care are ca lucrare a minții și a inimii dragostea de Dumnezeu și faptele ei. Spre această măreție să se adune toate popoarele de pe pământ, căci vine înnoirea lumii, vine frumusețe cerească pe pământ, vine împlinirea acestei Scripturi, pe care Eu Însumi am rostit-o că va veni și se va așeza, și de aceea chem oamenii de pe pământ spre această împlinire, care vine.

Iată, omule, ora adevărului cel despre tine, iar dacă nu poți tu să-l spui și să-l știi tu și ceilalți din jurul tău, lasă-L pe Domnul, primește-L când bate și nu-L lăsa afară să aștepte la ușa ta, dar să nu faci ca Adam, care a grăit încurcat în vremea orei adevărului cel despre el, și care nu trebuia să se lase dus de Eva, ci trebuia să ia de la Dumnezeu adevărul, iar dacă el a căutat să se ascundă de Dumnezeu când Eu i-am grăit lui, iată, s-a lăsat spre minciună, bietul de el, și a trebuit să ispășesc Eu, Domnul, cruce și dispreț din pricina păcatului lui.

O, așa a făcut și Iuda, nu s-a aplecat ca să vină să-l iert, și a lucrat de capul lui și s-a dus și și-a curmat singur viața. O, dacă s-ar fi aplecat spre iertarea cea de la Mine când încă eram pe cruce așteptându-l să apară și să-l iert, l-aș fi luat cu Mine în rai în ziua aceea ca și

pe tâlharul cel mărturisitor de Dumnezeu, și care M-a rugat din dreapta Mea stând pe cruce să îl pomenesc întru împărăția Mea, care va veni cu Mine pe pământ, și pe care Tatăl i-a arătat-o lui atunci că va veni cu Mine pe pământ, iar Eu l-am așteptat dincolo de crucea Mea și a lui și l-am luat cu Mine în rai chiar în ziua aceea și am împlinit ruga lui. M-aș fi dus la Tatăl cu doi mărturisitori plini de căință și de dragoste de Mine pentru durerea Mea cea de la ei, și n-aș fi fost mai fericit mai mult ca și acea fericire în clipa aceea. Iuda însă a deznădăjduit pentru sine după ce M-a mărturisit arhierilor și fariseilor ca nevinovat, iar pe el ca vânzător al Meu lor. L-a durut pe Dumnezeu pentru el, dar a deznădăjduit, și nu s-a întors să ne împăcăm și să merg la Tatăl împăcat cu el, iar el să mărturisească apoi ca și sutașul care M-a răstignit și care M-a cunoscut atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, și a vestit el aceasta de la margini la margini apoi.

O, nu firea este vinovată, ci mintea de sine a omului, căci firea e fire, dar mintea este cea prin care te repari sau te strici mai rău, și de aceea e bine să-L lași pe Domnul să aibă cuvânt pentru tine, omule neaplecat și încurcat prin mintea ta.

Voi, toți cei care luptați din răspuțeri să ștergeți de pe pământ numele lui Iisus Hristos, o, ce veți face voi când veți vedea că ați pierdut, că ați luptat zadarnic? Numele Meu nu poate fi șters, e scris cu sânge pe pământ, iar sângele mărturisește pentru Mine, precum este scris, și nu numai sângele Meu, ci și al tuturor celor tăiați pentru mărturia Mea.

Mi-am scris acum două mii de ani numele Meu mare pe pământ, numele Celui înviat a treia zi dintre cei morți, și când s-a făcut întuneric de trei ceasuri pe pământ, de s-au înspăimântat soarele și stihiiile toate, iar luna și stelele Mi-au vegheat odihna în mormânt, dar s-au umplut de nădejde îngerii, și s-au ridicat dreptii cei sfinți, care au înviat împreună cu Mine, pe când Anna și Caiafa, Pillat și Irod, fariseii și cărturarii și toți cei din jurul lor s-au înfricoșat de moarte dând să-și caute adăpost în spatele minciunii îndrugate de ei, o, dar nu le-a mers aceasta, căci am stat apoi patruzeci de zile înviat în Ierusalim, până în ziua când M-am ridicat de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât și am stat treizeci și trei de ani pe pământ între oameni.

I-am învățat pe ai Mei să nu stea răzleți unul de altul, că iată, Iuda s-a pierdut dacă a umblat și a lucrat aparte, de capul lui printre fiii lumii, căci cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea și puterea, mai întâi le pierde prin lucrarea de sine, și apoi se desparte de frați, de vreme ce nu mai are puterea de sus de partea lui. S-a pierdut Iuda dintre frați, căci dacă frații nu știu unul de altul, dacă nu-ți știu frații gândul și lucrarea ta, înseamnă că te-a biruit diavolul cu întunericul lui dușman pe duhul frăției, și iată, trebuie rază mereu peste cei ce sunt ai Domnului pe pământ cu pașii lor, căci sufletul are nevoie de lumină și de lucrare la lumină multă, de multă hrană de sus, iar trupul trebuie să fie mic de tot față de bogăția care se cere pentru suflet înaintea lui Dumnezeu din partea fiecărui om care iubește pe Domnul.

Așadar, iată, am intrat cu cuvântul Meu peste tot pe pământ în ziua aceasta de praznic sfânt, iar el, odată rostit, lucrează și se împlinește și vine împărăția iubirii de Dumnezeu și se așează ea între cei ce aleg această fericire, căci numai Dumnezeu este fericirea omului, iar oamenii să audă acest adevăr!

Am încă să spun celor îndărătnici pe înălțimi pe care stau și care se cred stăpânii lumii și chiar stăpâni peste biserica Mea, care are în pânțelele ei adevărul care este unul, și iată ce spun celor ce dau să umble la vremea sărbătoririi praznicului învierii Mele, iar și iar le spun, și le spun așa:

Biserica cea care a păstrat în ea adevărul cel de două mii de ani al lui Hristos este biserica creștin ortodoxă, iar cine vrea să aibă sărbătoarea Paștilor Domnului odată pentru toți, iată, să vină ei spre biserica cea neatinsă de duhul lumii pentru adevărul lui Hristos prin biserică. Cei care au ieșit vreme de două mii de ani și au tot ieșit și s-au tot împărțit în cete-

cete de tot felul, aceia să vină, și nicidecum cei care n-au ieșit de sub adevărul bisericii cea din părinți lăsată până azi pe stânca ei.

Anatema să fie toți cei care dau să umble iar și iar și să clatine iar și iar adevărul lui Dumnezeu și locul pe care El stă și rămâne! Acesta este cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu asupra celor care se obrăznicesc să creadă că vor clătina scaunul lui Dumnezeu între pământ și cer, căci aceia se vor clătina ei și vor cădea ei, iar Eu, Domnul, rămân și împărătesc peste cei adevărați ai Mei, și care ei înseamnă biserica lui Hristos pe pământ.

Și acum, iată, neamul creștinesc se pregătește pentru intrarea în săptămâna amintirii pătimilor Mele de acum două mii de ani, iar Eu, Domnul le spun la toți:

Fiilor, fiilor, lucrați pocăință înlăcrimată, lucrați conștientizarea nevredericiei voastre și mergeți cercetându-vă și curățindu-vă prin căință pe voi înșivă, mergeți așa până la praznicul învierii Mele, iar Eu Mă voi da vouă atunci ca unor fii înviați prin pocăință, prin sfințenie și prin iubire de Dumnezeu, și vom fi bucurie unii altora și cântare de înviere unii spre alții, iar cei ce Mă țin afară sunt cei ce nu Mă iubesc și nu se înnoiesc pentru primirea Mea și Mă lasă afară străin.

Așadar, Eu vă cercetez, Eu vă știu, Eu vă curățesc, Eu vă iert, Eu vă înnoiesc și vă învăț taina învierii, fiilor, și vă doresc cu dor mai mult decât pe sfinții din cer, căci cu voi Eu împlinesc pe pământ acum împărăția Mea și lucrarea ei de așezare a ei între oameni, și mai ales Mă împlinesc prin cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ, căci Eu stau pe nori și cuvintez de deasupra și aștept, fiilor, aștept împărăția Mea mare și tot mai mare între oameni, iar cerul și pământul lucrează alături acum, lucrează această măreață împlinire, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-04-2024